

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORĪALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOSANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 28 (2723)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 19. jūlijā

Maksā
2 kap.

Vispasaules kongresa par vispārēju atbrūnošanos un mieru Vēstījums pasaules tautām

Mēs esam sapulcējušies Maskavas kongresā no visām pasaules malām. Mūsu profesijas ir dažādas. Mums ir dažāda pārliecība. Veselu nedēļu mēs ar vislielāko pašsirdību apspriedām jautājumus par kodol kara draudiem cilvēcei. Diskusijas gaitā mēs labāk sapratām cits citu un tagad esam pārliecināti, ka var pārvarēt draudus, kas šodien radušies katrai zemei un tai tautai.

Drudzainā bruņošanās pastiprina saspīlējumu un neuzticību starp valstīm, bet saspīlējums un neuzticība starp valstīm paātrina drudzaino bruņošanās. Tādējādi rodas apburts loks. Ieroču iznīcinošais spēks kļūst briesmīgs, un turklāt vēl atskan balsis, kas aicina uz preventīvu karu.

Un tomēr mēs nelokāmi ticam, ka atbrūnošanās ir ne vien vitāli nepieciešama, bet arī iespējama. Vakar tā bija cilvēces labāko prātu sapnis. Šodien atbrūnošanās kļuvusi par praktisku uzdevumu, par kura atrisināšanu jācinās ikvienam no mums.

Atbrīvošanās no drudzainās bruņošanās sloga nāks par labu visiem:

atbrūnošanās atbrīvos līdzekļus, ko var izmantot dzīves līmeņa celšanai visās zemēs;

atbrūnošanās dos iespēju ietaupīt līdzekļus, kas var ievērojami paātrināt ekonomiski mazattīstīto zemju attīstību;

atbrūnošanās nozīmēs ārzemju kara bāzu likvidēšanu un karaspēka izvešanu no svešām teritorijām, un līdz ar to kļūs vieglāk tautām, kas cīnās par nacionālo neatkarību.

Ir nepieciešams, lai atbrūnošanās būtu vispārēja un pilnīga un noritētu stingrā starptautiskā kontrolē. Nevar būt nekādas atbrūnošanās bez kontroles un nekādas kontroles bez atbrūnošanās.

Mēs esam rūpīgi izpētījuši šķēršļus, kas stāv ceļā uz vispārēju un pilnīgu atbrūnošanos, un mēs zinām, ka to panākt būs grūti. Ir cilvēki, kas vērsas pat pret sarunām. Daži no viņiem tā rīkojas tāpēc, ka viņi ir aklī un inertī, citi — aiz iedzīvošanās kāres, trešie — aiz militāristiskiem centieniem. Tomēr mēs esam pārliecināti, ka visus šķēršļus var pārvarēt. Jebkurā atbrūnošanās plānā var saskatīt kaut kādas vājās puses. Taču mēs esam pārliecināti, ka labāk izšķirties par visiem pieņemamu kompromisu, nekā turpināt drudzaino bruņošanās.

Taču pieredze rāda, ka būtu bīstama ilūzija ticēt, ka atbrūnošanās var atnākt pati no sevis. Nedrīkst palūties tikai uz diplomātiem un militārajiem speciālistiem, kas gadu no gada stiep garumā savas diskusijas. Tikai visu zemju tautu pūles var piespiest valstsvīrus atrast atrisinājumu. Ar savrupiem protestiem vairs nepietiek.

Pienācis laiks radīt varenu pretošanās kustību pret drudzaino bruņošanās un visiem militārajiem pasākumiem.

Ja cilvēcei pēdējo 17 gadu laikā izdevies izvairīties no kodol kara šausmām, tad par to visvairāk

jāpatelcas tautu nenogurstošajām pūlēm cīņā par mieru. Taču mums pašsirdīgi jāatzīst, ka vēl ir daudz cilvēku, kas stāv nomaļus no cīņas pret drudzaino bruņošanās. Vēl ir daudz tādu cilvēku, kas neapzinās tās bīstamību, nesaprot ne to, cik ļoti nopietni ir šie draudi, ne arī savu atbildību par miera saglabāšanu. Un viņiem visiem mēs sakām: «Saprotiet, kādās bīstamās dienās mēs dzīvojam, stājieties to cilvēku rindās, kas cīnās par atbrūnošanos un mieru.»

Laiks negaida! Kodoltermiskie ieroči drīz var parādīties desmitiem zemju arsenālā, un šo ieroču nogādes līdzekļu pilnveidošana var padarīt kontroli neiespējamu.

Mēs enerģiski vērsamies pret jebkuriem kodolbumbu vai kodolieroču izmēģinājumiem, pirmkārt, tāpēc, ka tie apdraud tagadējās paaudzes un nākamo paaudžu dzīvību un veselību, un, otrkārt, tāpēc, ka tie paātrina drudzainās bruņošanās tempus.

Mēs griežamies ar aicinājumu pie visu kodollielvalstu valdībām — mēs lūdzam tās bez jebkādas vilcināšanās panākt vienošanos par visu kodolieroču izmēģinājumu izbeigšanu un noslēgt līgumu par visu šo izmēģinājumu aizliegšanu uz mūžīgiem laikiem itin visur — atmosfērā, kosmosā, zem zemes un zem ūdens.

Šī vienošanās būs pirmais solis ceļā uz visu kodolieroču un visu to nogādes līdzekļu pilnīgu aizliegšanu un iznīcināšanu stingrā uzraudzībā.

Mūsu galvenais un neatliekamais uzdevums ir panākt, lai valdības noslēgtu līgumu par vispārēju un pilnīgu atbrūnošanos ar stingru starptautisku kontroli. Šai sakarā jāatrod praktiskas metodes, kas ļautu ātri un efektīvi apspriest izskatīšanai iesniegtos atbrūnošanās plānus un veicinātu drīzāku līguma noslēgšanu.

Sabiedriskās domas spiediena un nepievienojšos zemju rīcības ietekmē izdevies panākt galveno sarunu dalībnieču viedokļu daļēju tuvināšanos jautājumā par atbrūnošanās principiem, taču nopietno domstarpību dēļ sarunas joprojām paliek strupceļā. Vienošanās var tikt panākta vienīgi tadā gadījumā, ja tautas pastiprinās savu spiedienu.

Tieši miera spēkiem jārada priekšzīme labākas savstarpējas saprašanās nodibināšanā un savstarpējas neuzticības likvidēšanā. Mēs uzskatām, ka mūsu kongress devis lielu ieguldījumu šā uzdevuma īstenošanā. Tagad nepieciešams, lai ikvienā zemē katra organizācija atrastu vispiemērotākos ceļus, kā turpināt to, ko mēs esam uzsākuši.

Pasivitāte kaitē miera cīņai. No mums visiem ir atkarīgs, kad pienāks tā diena, kurā cilvēce atbrīvosies no kodolnāves draudiem. Mūsu, kas vēlamies mieru, ir daudz. Ja mēs visi rīkosimies un ja visi, kas rīkojas, rīkosies vienprātīgi, mēs spēsim pašķirt ceļu uz mūsu kopējo mērķi — uz miera saglabāšanu.

Maskavā, 1962. gada 14. jūlijā.

Izmanto lietainās dienas

Kolhoza «Vārpa» ļaudis ražīgi izmanto arī lietainās dienas. Šajā laikā viņi gatavo skābarību. Tvertnēs jau iepildīts ap 150 tonnu zaļās masas.

Attēlā: sēto zāļu skābēšana pie Stuburu liellopu novietnes.
L. ZAKSA foto

Vispasaules kongress par vispārēju atbrūnošanos un mieru

13. jūlijā plašo, brīvo diskusiju kongresa plenārsēdēs, kā arī kongresa apakškomisiju sēdēs papildināja domu apmaiņa, kas notika, delegātiem tiekoties pēc profesijām. Delegāti plaši runāja par uzdevumiem, kas attiecīgās profesijas pārstāvjiem veicami cīņā par kara novēršanu un mūžīga miera nodrošināšanu uz mūsu planētas.

Kremļa pili tikās liela grupa parlamentāriešu no Eiropas, Amerikas, Āzijas un Āfrikas. Viņi apsprieda atbrūnošanās un miera nostiprināšanas jautājumus, īpašu vērību veltīdami nacionālo parlamentu lomai šo problēmu atrisināšanā. Dzīvajā diskusijā piedalījās Japānas, Čiles, Padomju Savienības, Bulgārijas, Ganas un citu zemju parlamentu deputāti.

Japānas parlamenta deputāts no sociālistiskās partijas Isamu Akamacu savā runā atzīmēja, ka parlamenta locekļi — Japānas sociālistiskās partijas biedri — enerģiski vērsās pret ASV un Japānas militāro līgumu, ar kura palīdzību Japānu faktiski okupējis ASV karaspēks. Sociālisti cīnās par bezatomu joslas izveidošanu Tālajos Austrumos, par amerikāņu kara bāzu likvidēšanu Japānā. Mēs uzskatām, teica Japānas pārstāvis, ka šo mūsu darbību atbalstīs visas pasaules parlamentārieši.

Ar labu izpratni un atsaucību delegāti uzņēma PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja vietnieka J. Palecka runā izteiktos priekšlikumus. Viņš norādīja, ka parlamentu locekļiem jācinās par militāro budžetu samazināšanu, kara propagandas aizliegšanu, par NATO un Varšavas līguma valstu neuzbrukšanas līguma noslēgšanu, kā arī jāprasa, lai tiktu īstenota ANO deklarācija par koloniālās sistēmas pilnīgu likvidāciju.

Ļoti auglīgas diskusijas izvērsās arod biedrību pārstāvjiem. PSRS strādnieku šķiras un padomju arod biedrību vārdā arod biedrību pārstāvju tikšanās dalībniekus apsveica VACP priekšsēdētājs b. V. Grišins. Viņš pastāstīja, kā padomju arod biedrības piedalās komunisma celtniecībā. Biedrs Grišins arī uzsvēra, ka N. Hruščova runā izklāstītā Padomju valdības nostāja miera un vispārējās atbrūnošanās jautājumos ir arī padomju arod biedrību nostāja. Visas Padomju Savienības arod biedrības ir par vispārēju atbrūnošanos un mieru.

Francijas vispārējās darba konfederācijas sekretāre Žermēna Gijē atzīmēja, ka viens no galvenajiem arod biedrību uzdevumiem ir izskaidrot darbaļaudīm, cik kaitīga ir drudzainās bruņošanās politika. Francija, viņa teica, daudzus gadus vedusi koloniālos karus un kara nolūkiem katru gadu izšķiedusi vienu trešdaļu budžeta. Un tagad, pēc kara izbeigšanas Alžīrijā, valdības politika neiedevs cerības uz labāku nākotni. Ikvienu uzvara cīņā par mieru, viņa uzsvēra, ir trieciens imperiālismam.

Krājas zāļu skābbarība

Izšķirošs faktors lopkopības attīstībā ir laikus sagatavota lopbarība. Reizē ar rupjās barības žāvēšanu nepieciešams izmantot visas iespējas daudzgadīgo un dabisko zāļu skābēšanai.

Raiņa kolhozā jau ķērušies pie zāļu novākšanas un skābēšanas. J. Brunovska un A. Krūmiņa brigādes, izmantojot viņu rīcībā esošo tehniku un inventāru, sekmīgi veic dienas uzdevumu. 13. jūlijā vakarā abas brigādes ieskābēja 100 tonnu zāļu.

Otrajā brigādē skābējamās masas blīvēšanā ar traktoru DT-55 čakli strādā I. Viksne, bet trešajā ar traktoru DT-54 — I. Granovskis. Katrā brigādē sienu pļauj divi cilvēki. Trešajā brigādē nopļautās zāles transportēšanai izmanto 10 pajūgus, otrajā — 9. Abu brigāžu kolhoznieki strādā ar īstu darba spar un entuziasmu.

S. PŠOŅIKS

Indijas arod biedrību kongresa priekšsēdētājs Miradžkars atzīmēja, ka vispārējā atbrūnošanās, par kuru jācinās visiem spēkiem, ļaus darbaļaudžiem dzīves uzlabošanai izmantot milzīgi lielus līdzekļus.

Arod biedrību pārstāvji uzsvēra arī, ka visu zemju strādnieku šķirai jābūt vienotai cīņā par mieru.

Plaša diskusija bija visu zemju zinātnieku pārstāvjiem. F. Teniss (VFR) atzīmēja, ka nekavējoties jānoslēdz līgums par kodolizmēģinājumu izbeigšanu. Viņš norādīja, ka mūsdienu kontroles metodes dod iespēju konstatēt sprādzienus, lai kur tie notiktu.

Arī profesors Kuzins (PSRS) uzsvēra, ka nacionālās kontroles metodes izstrādātas tik efektīvi, ka ir pilnīgs pamats reālas vienošanās noslēgšanai. Viņš izteica domu, ka kongresam jāaicina valdības nekavējoties parakstīt vienošanos par kodolieroču izmēģinājumu izbeigšanu.

Kanādas zinātnieks B. Čisholms vērsa uzmanību uz briesmām, kādas var radīt ne tikai kodolieroču, bet arī bioloģisko ieroču izmantošana.

Zinātnieki nolēma izstrādāt dokumentus, kas atspoguļotu viņu nostāju vispārējās un pilnīgas atbrūnošanās jautājumos.

Maskavas rakstnieku klubā tikās vārda mākslas meistari, kas pārstāv mūsdienu literatūras progresīvos virzienus.

— Mums jāatbrūno kultūra, jāpadara tā par miera ieroči, jāatbrīvo tā no «aukstā kara» ietekmes — šādu domu savā runā uzsvēra pazīstamais franču rakstnieks Žans Pols Sartsrs. Eiropas rakstnieku asociācijas ģenerālsēkretārs Dž. Vigorelli (Itālija) uzsvēra, ka cīņā par mieru visiem literātiem jābūt vienotiem. Viņš izteicās par pasaules rakstnieku asociācijas nodibināšanu.

Konstantīns Fedins savā dedzīgajā runā norādīja, cik lielu atbildību par kultūras likteņiem nes rakstnieki. Ar visu savu darbību rakstniekiem jāmodina tautas, lai tās apturētu, piespiestu apstāties tos, kas gatavo karu.

— Mieram jāklūst par mūsu darba varoņu ideālu, — šādu domu pauda padomju kinorežisors G. Aļeksandrovs, runādams kinematogrāfijas darbinieku savienības namā, kurā tikās kino un teātra darbinieki, gleznotāji un tēlnieki, komponisti un mūziķi. Tādu pašu domu izteica arī pazīstamais amerikāņu dramaturgs Džons Hovards Lousons. Viņš uzskata, ka kinomākslā gūtās pieredzes apmaiņa, mākslas un tieši kino darbinieku radošie kontakti pašlaik ir sevišķi nepieciešami Āzijas, Āfrikas un Latīņamerikas zemju jaunajā kinematogrāfijā.

Biedrības «Japānas dziedošs balsis» vārdā runāja A. Seki. Mūsu biedrība, viņa teica, par savu devīzi pasludinājusi lozungu «Dziedošās balsis — mieram!» Es aicinu visus klātesošos sekmēt mūsu nacionālās ierosmes izplatīšanos visā pasaulē. Budapeštas operas teātra direktors N. Kalmans ieteica katru gadu rīkot starptautiskus koru festivālus, kuru programmā būtu labākie darbi, kas propagandē miera idejas.

Plašas, auglīgas pārrunas bija arī sieviešu, jaunatnes, juristu, medicīnu, mācību spēku, pilsētu mēru un municipalitāšu locekļu, žurnālistu un dažādu reliģisko kultu kalpotāju pārstāvjiem.

* * *

Pulksten 20.00, kad bija beigušās tikšanās pēc profesijām, Vispasaules kongresa delegāti atkal sapulējās plenārsēdē Kremļa Kongresu pili. Viņi sāka noklausīties kongresa komišiju pārstāvju ziņojumus. Tika ziņots par rezultātiem, ko devušas diskusijas atsevišķās komisijās, kuras apsprieda dažādus vispārējās un pilnīgas atbrūnošanās aspektus.

(Nobeigums 3. lpp.)

Par dažu savienoto republiku lūgumiem iesaistīt pilsētu strādniekus un kalpotājus lauksaimniecības darbos kolhozos un padomju saimniecībās

PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes 1962. g. 12. jūlija

L E M U M S

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome saņem atsevišķu savienoto republiku, novadu un apgabalu vadītāju lūgumus atļaut iesaistīt lauksaimniecības darbos sējumu kopšanā un ražas novākšanā pilsētu, strādnieku ciematu un lauku apdzīvoto vietu iedzīvotājus, kā arī studentus un skolu audzēkņus. Savus lūgumus viņi motivē ar to, ka kolhozi un padomju saimniecības bez darba spēka iesaistīšanas no ārienes netiksot galā ar sējumu kopšanas un ražas novākšanas darbiem, varot rasties zudumi.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome uzskata šādus argumentus par nepamatotiem. Kolhoziem un padomju saimniecībām pašlaik ir daudz dažādas tehnikas, tajos ir daudz darba spējīgu iedzīvotāju, kvalificētu mehānizatoru, kas, ja vien labi organizē darbu un prasmīgi izmanto esošo tehniku, var laikā veikt visus lauksaimniecības darbus.

Vadītāji, kas lūdz atļaut iesaistīt kolhozos un padomju saimniecībās darba spēku no ārienes, nepieļauj konkrēti katrai saimniecībai un neveic pasākumus, lai labi organizētu esošās tehnikas un darba spēka izmantošanu, iemācītu cilvēkus lietot šo tehniku, augstāzīgi strādāt. Šādi vadītāji rīkojas bezatbildīgi, cerdami, ka viņiem atsūtīs strādniekus no fabrikām, rūpnīcām un iestādēm, bet viņi paši laikā neparūpējas par kvalificētu kadru sagatavošanu, neorganizē darbu, kā to dara daudzos kolhozos un padomju saimniecībās.

Lai gan vajadzētu mobilizēt partijas un komjaunatnes organizācijas, padomju saimniecību strādniekus un strādnieces, kolhozniekus un kolhoznieces esošo iespēju labākai izmantošanai, vairāku republiku un apgabalu vadītāji iet mazākās pretestības ceļu — lūdz atļaut viņiem iesaistīt lauksaimniecības darbos studentus un uzņēmumu strādniekus. Dažkārt lieta nonāk tiktāl, ka uz atsevišķiem kolhoziem un padomju saimniecībām vītējie varas orgāni, kā to norādīja zonālo apspriežu dalībnieki, bija atsūtījuši no apgabaliem un rajoniem cilvēkus novākt ražu, kaut gan šo palīdzību kolhozi un padomju saimniecības nebija lūguši.

Kā zināms, šādi praktizētā pilsētu iedzīvotāju iesaistīšana darbā lauksaimniecībā izmaksā ļoti dārgi valstij un kolhoziem. Daudz cilvēku tiek atrauti no darba rūpnīcā, valsts izmaksā šiem strādniekiem un kalpotājiem pusi, bet dažkārt vēl lielāku daļu darba algas. Šie izdevumi nekādā ziņā neatmaksājas, no ārienes kolhozu un padomju saimniecību darbā iesaistīto cilvēku darba ražīgums ir ļoti zems.

Ja vadītāji būtu aprēķinājuši, cik izmaksā produkcija, kas tiek novākta ar šādām «metodēm», viņi vēl padomātu, vai ir jāaicina talkā strādnieki no ārienes. Tieši tajās saimniecībās, kur nerūpējas par kvalificētiem pastāvīgiem kadriem, ļoti slikti izmanto tehniku, izstrāde uz traktoru, labības plaujmašīnu, kombainu, zāles plaujmašīnu un citām mašīnām ir 3 līdz 4 reizes zemāka nekā pirmrindas kolhozos un padomju saimniecībās, bet produkcijas pašizmaksa ir ļoti augsta.

Ar ražas novākšanas darbu prasmīgu organizāciju labu priekšzīmi šogad rāda Stavropoles novada padomju saimniecības «Temižbeksij» strādnieki un speciālistu kolektīvs. Padomju saimniecības mehanizatori divās dienās saplāvuši vālos apmērā 9118 hektāru labības. Ar katru ražas novākšanas agregātu nopļauti caurmērā 92 hektāri labības. Vāli sacelti un nokulti pīcās

darba dienās. Kviešu raža bija 28 centneri no hektāra. Padomju saimniecība pirms termiņa izpildījusi gada plānu labības nodošanā valstij.

Šādi panākumi gūti, plaši ieviešot ražas novākšanas progresīvos paņēmienus. Visi agregāti ar pāros un pa trim sakabinātām labības plaujmašīnām strādāja cauru diennakti, pēc grupu metodes, ar palielinātu ātrumu. Prasmīgi organizējot darbu, panākta augsta izstrāde uz katru agregātu, un padomju saimniecībai vajadzēja iesaistīt darba spēku no ārienes.

Taču daudzās saimniecībās tehniku izmanto ārkārtīgi slikti. Izstrāde uz vienu kombainu dienā ir caurmērā tikai 6 līdz 8 hektāri, bet uz labības plaujmašīnu — 10 līdz 12 hektāri, turpretim pat pēc tehniskajām normām labības kombainam jānovāc 14 līdz 17 hektāri, bet labības plaujmašīnai — 20 līdz 25 hektāri.

Lielas rezerves labākai tehnikas izmantošanai ir pat tajos rajonos, kas labi, organizēti novāc ražu. Stavropoles novada Petrovskas rajona kolhozā «Pervoje Maja» vidējā dienas izstrāde uz labības plaujas agregātu bija 45,6 hektāri, bet visa rajona mērogā — 16 hektāri. Ipātovas rajona kolhozā «Rodina» izstrāde uz plaujas agregātu bija 39,3 hektāri, turpretim visa rajona mērogā — 21 hektārs.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome nosoda to vadītāju centienus, kas arī šogad domā kopt sējumus un novākt ražu, iesaistot šai darbā pilsētu iedzīvotājus, un tai pašā laikā neveic pietiekamus pasākumus savu iespēju izmantošanai. Tas liecina, ka viņi nav izdarījuši pienācīgus secinājumus no PSKP CK 1962. gada marta Plēnuma lēmumiem un no lauksaimniecības darbinieku zonālo apspriežu rezultātiem.

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome nolēm:

1. Uzlikt par pienākumu savienoto republiku komunistisko partiju Centrālajām Komitejām, partijas novadu un apgabalu komitejām, republiku Ministru Padomēm, novadu un apgabalu izpildkomitejām un teritoriālajām ražošanas pārvaldēm konkrēti un labi iepazīties ar stāvokli katrā kolhozā un padomju saimniecībā, panākt tehnikas remonta ātru pabeigšanu, sakomplektēt visiem ražas novākšanas agregātiem kvalificētus kadrus, sīki pārdomāt ražas novākšanas darbu organizācijas plānu, lai maksimāli pilnīgi tiktu izmantota esošā tehnika un lai katrs padomju saimniecības darbinieks, katrs kolhoznieks piedalītos sējumu kopšanā, ražas novākšanā.

2. Ja ir atsevišķi kolhozi un padomju saimniecības, kas tiešām nevar iztikt bez pilsētu iedzīvotāju palīdzības un lūdz šādu palīdzību, dot savienoto republiku Ministru Padomēm tiesības no republiku, novadu un apgabalu iekšējiem resursiem, saziņā ar saimniecību vadītājiem, iesaistīt 1962. gadā izņēmuma veidā lauksaimniecības darbos darba spējīgos pilsētu, strādnieku ciematu un lauku apdzīvoto vietu iedzīvotājus, kā arī studentus un skolu audzēkņus tādā kārtībā un ar tādiem noteikumiem, kādi bija spēkā 1961. gadā.

Savienoto republiku komunistisko partiju Centrālajām Komitejām un Ministru Padomēm, partijas novadu komitejām un novadu izpildkomitejām, partijas apgabalu komitejām un apgabalu izpildkomitejām jāziņo PSKP CK un PSRS Ministru Padomei:

a) cik bijis šādu kolhozu un padomju saimniecību, kāpēc pieļauts

stāvoklis, ka nācies iesaistīt darba spēku no ārienes;

b) vai pareizi izmantoti saimniecībās esošie materiālie un darba resursi un cik izmaksājusi produkcija tajās saimniecībās, kur izmantots pieaicināts darba spēks;

c) līdz kādam termiņam šīs saimniecības tiks apgādātas ar pietiekamu daudzumu tehnikas un pieredzējušiem kadriem, lai varētu pāriet uz normālu saimniekošanu.

Šogad kolhozi un padomju saimniecības iesaistījuši daudz vairāk lopbarības kultūru un jo sevišķi tādu darbietilpīgu kultūru kā kukurūzu skābarībai un cukurbietes lopbarībai. Lai laikā novāktu un ieskābētu kukurūzu, novāktu cukurbietes un nepieļautu zudumus, tajos kolhozos un padomju saimniecībās, kur nepietiek transporta un darba spēka, ir lietderīgi skābēt kukurūzu un iezieģot cukurbietes kaudzēs uz lauka. Kolhoziem un padomju saimniecībām būs iespējams drīzāk novākt kukurūzu un cukurbietes ar mazāku daudzumu izvešanai nepieciešamā transporta, bet ziemā, kad nebūs spriegu lauksaimniecības darbu, tie varēs nogādāt skābarību un cukurbietes fermās. Tā tagad rīkojas daudzi kolhozi un padomju saimniecības.

PSKP Centrālā Komiteja

PSRS Ministru Padome

PSKP Centrālajai Komitejai

Lai sniegtu tā saucamo šefības palīdzību kolhoziem, uzņēmumi iztērē milzīgus līdzekļus, turklāt bez jebkāda labuma. Rūpnīcas vai fabrikas direktors, sākot ar agru pavasari un beidzot ar ziemu, visu laiku sūta uz kolhoziem darba spēku. Mēslojuma izvešana, aršana, sešana, ravēšana, ražas novākšana un dažkārt pat lopu kopšana — tas viss gulstas uz uzņēmuma pleciem un notiek uz tā rēķina.

Cik barbariski pie tam izmanto darba spēku un cik milzīgus darba algas fondus tas aprij. Vai Centrālā Komiteja to zina? Ceru, ka tikai tā neskaids, citādi nav iespējams izskaidrot, ka tiek paciests šāds stāvoklis.

Ja jau tik ļoti vajadzīgs uzņēmuma līdzekļus ieguldīt kolhozos, vai tad to nevarētu darīt saprātīgākā veidā. Šefības palīdzību es saprotu tā, ka tiek palīdzēts plaši mehānizēt darba procesus kolhozā, tiek palīdzēts darba organizācijā, uzskaitē utt., bet nevar taču staigāt pa tirumu ar sēturi vai kapli.

Pielieku klāt direktora rīkojumu, kurā viņš atsaucas uz rajona komitejas norādījumu, kā arī Novgorodas apgabala arodbiedrību padomes vēstuli, un lūdzu atbildēt, kas tām devis šādas tiesības. Un kad šajā lietā tiks nodibināta kārtība?

PSKP biedrs, Okulovkas celulozes un papīra kombināta galvenais grāmatvedis

24. V. 62. g. J. KUZINS

Novgorodas apg., Parahino ciemats, celulozes un papīra kombināts

1962. gada 21. maija rīkojums Okulovkas celulozes un papīra kombinātam

Parahino ciematā

Saskaņā ar PSKP rajona komitejas biroja un rajona padomes izpildkomitejas 1962. gada 17. maija lēmumu šefības palīdzības sniegšanai pavasara lauku darbos sūtīt uz šefības kolhoziem ceļu darbiniekus šādu uzdevumu veikšanai:

Kolhozs «Družba»

1. Kokmateriālu birza — 6 ha kartupeļu un 6 ha kukurūzas.

2. Lietuve un mehāniskais cehs—

2 ha kartupeļu un 2 ha kukurūzas.

3. Iekšējais transports — 4 ha kartupeļu un 4 ha kukurūzas.

4. TES — 3 ha kartupeļu un 3 ha kukurūzas.

Kopā — 15 ha kartupeļu un 15 ha kukurūzas.

1. Derņakovkas kartona rūpnīca—

5 ha kartupeļu un 5 ha kukurūzas

Kolhozs «Putj Leņina»

1. Papīra fabrika — 7 ha kartupeļu un 10 ha kukurūzas

2. Šķirotava un plaša patēriņa preču cehs — 5 ha kartupeļu un 6 ha kukurūzas

3. Laboratorija — 1 ha kartupeļu un 2 ha kukurūzas

4. Galvenais kantoris, projektēšanas nodaļa un apgādes nodaļa — 2 ha kartupeļu un 2 ha kukurūzas.

Kopā — 15 ha kartupeļu un 20 ha kukurūzas

Lai uzdevums tiktu drīzāk veikts līdz termiņam — šā gada 30. maijam, izraudzītos darbiniekus atbriņot no darba ceļā ar šā gada 21. maiju.

Uzdevuma izpildes vadīšanai iecelt no vadošo darbinieku vidus atbilstīgus inženiertehniskos darbiniekus un nodrošināt uzdevuma izpildi.

Aršanas, mēslojuma izvešanas un kartupeļu un kukurūzas stādīšanas darbu laikā, ja uzdevums veikts termiņā, saglabāt vidējo darba algu.

Kombināta direktors

SAZANOVS

Novgorodas apgabala arodbiedrību padome Novgorodā, Arodbiedrību namā

1962. gada 16. aprīlī

Okulovkas CPK arodkomitejas priekšsēdētājam b. S. Nikitkinam

Sakarā ar Jūsu jautājumu, kāda samaksa pienākas strādniekiem par darbu šefības kolhozā, paskaidrojam, ka uz viņiem nav attiecināms KPFSR Ministru Padomes 1961. gada 29. jūlija rīkojums (par vidējās darba algas 50 procentu sa-

bām. Ir arī labāk jāapgādā ar tehniku neskarto zemju apgūšanas rajonu saimniecības, jālerāda mehanizatoriem progresīvie, visefektīvākie mašīnu izmantošanas paņēmieni, jo tas dos iespēju ar mazāku darbinieku skaitu panākt visu lauksaimniecības darbu savlaicīgu veikšanu.

* * *

PSKP CK un PSRS Ministru Padome aicina vietējās partijas, padomju un komjaunatnes organizācijas, kā arī teritoriālās pārvaldes, visus lauksaimniecības darbaļaudis mobilizēt savus spēkus, lai tiktu veikts ļoti svarīgais uzdevums — labi kopt sējumus, sagādāt lopbarību, novākt ražu un izpildīt saistības lauksaimniecības produkcijas pārdošanā valstij. Katra kolhoza un padomju saimniecības goda lieta ir veikt šos darbus labākajos termiņos un ļoti kvalitatīvi, lai iegūtu maksimāli daļu produkcijas ar minimālu darba un līdzekļu patēriņu.

glabāšanu, sūtot uz ražas novākšanas darbiem).

Strādniekiem, ko rūpnīcas administrācija norīkojusi darbā uz kolhozu, jāsaņem labākā vidējā darba alga pamatdarba vietā.

Novgorodas apgabala arodbiedrību padomes sekretāre

Z. PLATONOVA

* * *

Okulovkas celulozes un papīra kombināta galvenā grāmatveža b. Kuzina vēstule, kā arī citas analogas vēstules, ko saņemusi partijas Centrālā Komiteja un laikrakstu redakcijas, liecina, ka daži partijas, padomju un saimnieciskie darbinieki nepareizi, ačgārnī saprot rūpnīcas uzņēmumu kolektīvu palīdzību kolhoziem un padomju saimniecībām. Šādi vadītāji nevis saprātīgi palīdz lauksaimniecības darbiniekiem krasi kāpināt kolhozu un padomju saimniecību ražošanu, bet gan iet vieglāko ceļu. Viņi izšķērdē uzņēmumu līdzekļus, bez jebkādas uzskaites un veselā saprāta sūta uz laukiem darba spēku no pilsētām pat tajos gadījumos, kad to darīt nav nekādas vajadzības. Bet tas viss grauj rūpnīcas uzņēmumu darbu.

No otras puses, daži kolhozu un padomju saimniecību vadītāji, gaidīdami palīdzību no pilsētām, nekā nedara, lai labi organizētu darbu saimniecībā, prasmīgi izmantotu esošo tehniku un darba spēku. Tas grauj disciplīnu, demobilizē cilvēkus, pieradina viņus pie bezatbildības.

Pašlaik laukos ir darba pilnas rokas. Ir nepieciešams, teikt šodien publicētajā PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumā, «labi kopt sējumus, sagādāt lopbarību, novākt ražu un izpildīt saistības lauksaimniecības produkcijas pārdošanā valstij. Katra kolhoza un padomju saimniecības goda lieta ir veikt šos darbus labākajos termiņos un ļoti kvalitatīvi, lai iegūtu maksimāli daudz produkcijas ar minimālu darba un līdzekļu patēriņu.»

Vispasaules kongress par vispārēju atbrūnošanos un mieru

(Nobeigums)

14. jūlija dienas otrajā pusē Krenīša Kongresu pili notika kongresa noslēguma plenārsēde. Sēdi vada profesors Kaoru Jasuji (Japāna). Atklājis sēdi, viņš saka:

«Savā runā kongresā Padomju valdības vadītājs N. Hruščovs atzīmēja, ka kopā ar mums sēdēs, kas notiek šai zālē, ir klāt visa padomju tauta. Savukārt es varu teikt, ka visas pasaules miera cinitāji savā sirdī un domās šajā brīdī ir kopā ar mums. Praktiski pierādīsim, ka šeit panākta miera cinitāju liela vienotība.»

Pēc tam sēdes vadītājs dod vārdu profesoram O. Langem (Polija), kas ziņo par atbrūnošanās ekonomisko seku komisijas darbu.

Viņš atzīmē, ka komisijā bija pārstāvētas visas delegācijas. Komisija vienbalsīgi pieņēmusi rezolūciju «Atbrūnošanās ekonomiskās priekšrocības». Mūsu komisija vienbalsīgi atzinusi, ka atbrūnošanās dod plašas iespējas visu zemju attīstībai. Pilnīgi tika atspēkoti to cilvēku argumenti, kas uzskata, ka atbrūnošanās dažās zemēs izraisīs šot bezdarbu un depresiju.

Komisija, saka runātājs, izskatīja arī starptautiskās tirdzniecības un starptautiskās ekonomiskās sadarbības attīstības problēmas, atzīmējot faktorus, kas kavē starptautiskās tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības attīstību. Te jāmin embargo precēm, kas it kā esot stratēģiskas, speciālu savrupu bloku radīšana, šķēršļu likšana tirdzniecībai starptautiskajām un kapitālistiskajām zemēm.

Referents ziņo, ka komisija ierosina sasaukt starptautisku tirdzniecības konferenci, kurā piedalītos visas pasaules zemes. Paredzēts, ka Apvienoto Nāciju Organizācijai jāuzņemas aktīva loma šās konferences sasaukšanā.

Ziņojumu par komisijas «Atbrūnošanās un tās politiskās un tehniskās problēmas» darbu sniedz profesors P. Bikārs (Francija).

Viņš atzīmē, ka pašreizējā situācijā vienīgā izeja ir vispārēja un pilnīga atbrūnošanās starptautiskā kontrolē. Visas pasaules pilsoņiem jāpiedalās kopējā cīņā, lai sabiedriskās domas spēks piespiestu visas valstis vienoties par vispārēju un pilnīgu atbrūnošanos. Profesors Bikārs tālāk uzsver, ka ANO nevarēs izpildīt savu misiju, kamēr Tautas Ķīna nebūs pārstāvēta šajā organizācijā.

Runādams par vispārējās atbrūnošanās programmu, referents atzīmē, ka, tiklīdz tā būs pieņemta, tā jāsteno bez apstājas līdz galam. Viņš piebilst: komisijas dalībnieki vienojās, ka pirmajam posmam jābūt ļoti efektīvam, tajā jāparedz visu masveida iznīcināšanas ierocņu nogādes līdzekļu likvidēšana, kā arī visu ārvalstu bāzu likvidēšana svešās teritorijās.

Pirmā komisija uzskata, saka referents, ka kongresam jāgriežas pie visām valstīm, kam ir kodolieroči, ar aicinājumu panākt vienošanos par kodolizmēģinājumu izbeigšanu. Komisija uzsverusi, cik svarīga nozīme ir bezatomu joslai izveidošanai dažādos pasaules rajonos, kas samazinātu starptautisko saspīlējumu. Šim mērķim kalpotu arī neuzbrukšanas pakta noslēgšana starptautiskā līguma un NATO valstīm.

Atzīmējis, ka Padomju Savienību dažkārt apsūdz par atteikšanos no kontroles, profesors Bikārs saka: «Jāuzsver premjerministra Hruščova vārdi, ko viņš vienmēr uzsver: pieņemiet mūsu priekšlikumus par vispārēju un pilnīgu atbrūnošanos un mēs pieņemsim jebkurus priekšlikumus par kontroli.»

Komisija tālāk atzīmē, saka referents, ka kodolizmēģinājumu izbeigšanai jābūt par starptautiskās vienošanās objektu. Pie tam komisijas zinātnieku grupa uzsver, ka katra zeme ar saviem nacionālajiem līdzekļiem var konstatēt kodolspējienus, lai kur tie notiktu.

Par atbrūnošanās morālo, kultūras, juridisko un medicīnisko aspektu komisijas darbu referēja žurnālists P. Bloks (Francija). Komisijas locekļi secinājuši, saka referents, ka pašreizējās pasaules kultūrai stipri kaitē drudžainā bruņošanās, kas apriņķa līdzekļus, kuri nepieciešami skolu celtniecībai, kā arī dezinformācija, ko izmanto neuzticības pastiprināšanai, un rasistiskās idejas, kas saindē cilvēku prātus. Rezolūcija, ko pieņēmusi komisija, aicina atbrīvot kultūru no militaristiskās propagandas.

Pēc tam, vērtināmiem aplausiem skanot, Kubas delegāti nodod prezidijam sešus lielus sējumus ar parakstiem. 300 tūkstoš kubiešu, kas nesen iemācījušies rakstīt, ar Kubas delegāciju atsūtījuši kongresam savus parakstus.

Par kongresa dalībnieku sastāvu ziņo vispasaules kongresa par vispārēju atbrūnošanos un mieru sekretārs profesors V. Čikvadze (PSRS). Kongresa darbā piedalās 2468 delegāti, novērotāji un viesi, kas ieradusies no 121 zemes. Nevienā no agrākajiem miera aizstāvju starptautiskajiem kongresiem nav bijis pārstāvēts tik daudz zemju kā šajā kongresā. Nevienā no iepriekšējiem mīlmiļģu spēku kongresiem nav piedalījušies tik daudz dažādu mīlmiļģu organizāciju pārstāvju.

Kongress saņēmis vairāk nekā 10 tūkstoš vēstījumu, apsveikuma vēstulu un telegrammu. Sevišķi daudz tās sūtījuši padomju pilsoņi, kas kvēli atbalsta nostāju, ko kongresā ieņēma Padomju valdības galva N. Hruščovs.

Pēc tam A. Tabets (Libāna) un Ačadnats (Indonēzija) ziņoja kon-

gresam par darbu, ko veikusi komisija, kurā apsprieda atbrūnošanās un nacionālās neatkarības jautājumus. Komisija uzsverusi, atzīmējot referenti, ka nacionālās atbrūvošanās kustību uzvaras nostiprina mieru, ka vispārēja un pilnīga atbrūnošanās dos iespēju sniegt Āzijas, Āfrikas un Latīņamerikas tautām milzīgu ekonomisko palīdzību, ātrāk iznīcināt koloniālistu.

Vārdu dod P. Kotam (Francija), kas nolasa Vēstījumu pasaules tautām. Projektu iepriekš apspriedušas visas delegācijas.

Kad sēdes vadītājs Vēstījuma tekstu liek balsošanā, zālē paceļas roku mežs. Skan aplausu vētra. Tikai divi kongresa delegāti balsoja pret un septiņi atturējās.

Vēstījumu pasaules tautām noslēdz šādi vārdi:

«Pasivitāte kaitē miera cīņai. No mums visiem ir atkarīgs, kad pienāks tā diena, kurā cilvēce atbrīvosies no kodolnāves draudiem. Mūsu, kas vēlamies mieru, ir daudz. Ja mēs visi rīkosimies un ja visi, kas rīkojas, rīkosies vienprātīgi, mēs spēsim pašķīrt ceļu uz mūsu kopējo mērķi — uz miera saglabāšanu.»

Pulksten 9 vakarā profesors Dž. Bernals slēdz Vispasaules kongresu par vispārēju atbrūnošanos un mieru. Zālē skan vētrāini aplausi. (TASS)

Pirmrindnieku vakars kolhozā

«Izslaukt no govs ne mazāk par 16 kilogramiem piena dienā,» šī galvenā doma, kas skan cauri Daugavpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes slaucēju vēstulē, kļuvusi par devīzi visiem republikas lopkopjiem.

Kolhozi «Zelta vārpa» un «Sarkanais karogs» jau sen sacensās savā starpā. Sacensības rezultātu apkopšanai arī bija veltīts vakars, kas notika 14. jūlijā kolhozā «Zelta vārpa» klubā.

Abu lauksaimniecības arteļu fermu darba laudis pulcējās, lai cildinātu pirmrindniekus, apmainītos pieredzē, iezīmētu nākotnes plānus.

Partijas Jēkabpils rajona komitejas instruktore b. Volkova savā runā atzīmēja, ka lopkopji guvuši ievērojamus panākumus piena izslaukuma kāpināšanā. Viņa atgādināja klātesošajiem partijas un valdības pasākumu lielo nozīmi, kas paredz lauksaimnieciskās ražošanas strauju pacelšanu. Piemēram, tikai pateicoties pēdējam PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes lēmumam par lopkopības produktu iepirkuma cenu paaugstināšanu, kolhozs «Zelta vārpa» iegūs papildus ienākumus 18.600 rubļu apmērā.

Nobeigumā b. Volkova iepazīstināja vakara dalībniekus ar daugavpiliešu vēstuli un aicināja sekot viņu piemēram.

Par uzvarētāju lopkopju sacensībā izrādījušies kolhoza «Zelta vār-

pa» slaucēja Anna Svirkste, viņa un viņas darba biedrenes—Anastasija Pumpure, Monika Skrebele un citas tika apbalvotas ar vērtīgām balvām un komjaunatnes Jēkabpils rajona komitejas Goda rakstiem. Interesanti bija vakara dalībniekiem noklausīties viņu uzstāšanos; lopkopes pastāstīja par savu darbu, sasniegumiem.

Vispārēju cieņu ieguvusi slaucēja Anna Svirkste. Viņas panākumi šajā sacensībā nav nejauši. Lūk, jau sešus gadus strādā b. Svirkste kolhozā «Zelta vārpa», un visus šos gadus tā, lai atnestu pēc iespējas vairāk labuma laudim. Tagad viņa uzņēmusies saistības izslaukt dienā no govs ne mazāk kā 17,5 kilogramus piena. Sasniegt šo rezultātu viņai palīdzēs piefermas laucīņi 1 hektāra platībā, kuru viņa rūpīgi kopj.

— Tādi vakari, bez šaubām, ir interesanti un derīgi, — telca Latvijas LKJS CK instruktors b. Košverovs. — Gribētos, lai biežāk satiktos pirmrindnieki, lai biežāk skanētu no šīs skatuves dziesmas un dzejas, veltītas lieliskajiem tirumu un fermu laudim.

Sarīkojuma noslēgumā kolhoza «Sarkanais karogs» mākslinieciskās pašdarbības dalībnieki izpildīja dzejas un dziesmas par godu abu kolhozu labākajiem darba darītājiem.

S. PŠONIKS,
J. LAPINS,
B. POZAROVS

IZMANTOT KATRU STUNDU LOPBARĪBAS SAGATAVOŠANAI

Laiks ir pavisam untumains. Te list, te paspid saule. Un pie siena ievākšanas tā isti arī netiek klāt. Tāpēc jāizmanto katru saulainu stundu. Bet, kad smidzina lietis, jāgatavo skābarība. Kolhozu laudis labi zina, ka skābēšana nav no sliktākajiem lopbarības uzglabāšanas veidiem: tā satur pusotras reizes vairāk barības vienību nekā siens. Daudzās saimniecībās tā arī dara. Piemēram, Oskalna kolhozs līdz 10. jūnijam bija ieskābējis 900 tonnas zaļās masas, «Draudzība» — 450 tonnas. Te arī lietainajās dienās sagatavots daudz augstvērtīgas lopbarības. Taču dažos kolhozos uz 10. jūliju skābarība vēl nemaz nebija gatavota.

Kaut vai Kārļa Marksa kolhozs. Te pirmos āboliņa klēpus ieskābēja 12. jūlijā, kaut gan lietainu dienu bijis daudz. Priekšsēdētājs Merkuris Sovetovs tādu vilcināšanos izskaidro tā: — Gaidījām, varbūt būs saulains laiks, un tad ievāktu āboliņu sienam.

Līdzīgi domā arī 3. brigādes brigadieris Kārlis Vitoliņš. Viņa brigādei jānopļauj pavisam 35 hektāri āboliņa, no tiem nopļauti 25 hektāri un saguboti 12.

— Mēs esam nolēmuši visu āboliņu ievākt zāvētā veidā, bet ieskābēt tikai kukurūzu, kas aug labi. Jau šodien būtu vēl vairāk sagubots, bet... un šis «bet» nav laika untumi vien, bet arī zirgu grābekļi, ar kuriem ir tā: ja vienu dienu strādā, tad otru jāved uz remontu. Un grābekļu «streiks» parasti notiek viskarstākajā darba laikā.

— Ko lai iesākam, — turpina brigadieris, — ja mūsu mehāniskajā darbnīcā tik slikti remontē?

Pāris kilometru no kolhoza kantora atrodas 1. brigādes jaunā lielā lopu ferma. Tur gatavo skābarību. Pārī laukiem tālu aizskan vienmērīga traktoru rūkoņa. No āboliņa laukiem atligo viens vezums pēc otra. Taču brīžiem rosība pārtrūkst. Tad traktorists Juris Puiša steidzas labot zāles griežu. Pēc brīža darbs turpinās. Tepat rosās agronome Leontīne Miežīte un bri-

gadieris Pēteris Lūjāks. Brigadieris zina, cik svarīgi ievākt augstvērtīgu lopbarību:

— Mēs jau varējām sen skābēt. Taču, kā tu skābēsi, ja nav kārtībā tehnika?

Bet agronome parāda uz zāles griežu:

— Lūk, cik labi strādā!

Patlaban tiešām zāles griezejs strādā ar pilnu jaudu.

— Jums gan jāatzīst tas, ka pie mums tehniku vairāk remontē, nekā tā strādā,—dusmīgi atcērt brigadieris Pēteris Lūjāks.

Bet agronome neatbild. Nevar nolēgt, ka tehnika nav labi sagatavota. Tikai dažas tonnas ieskābētas arī otrajā un ceturtajā brigādē.

Bet dienas taču iet uz priekšu. Tā vilcinoties, gaidot labāku laiku, var iznākt tā, ka lopbarību nesagatavos pietiekamā daudzumā. Tehnika arī nav teicamā kārtībā. Tāpēc Kārļa Marksa kolhoza laudim jāpellek visi spēki, lai sagatavotu vajadzīgo lopbarības daudzumu.

I. BERTHOLDS

GIMENES ARODS, GIMENES GODS

Pulciņš govju plūc sulīgu zāli. Meitene gane vērigi seko, lai brūnālas neapgultos. Māmiņa cieši piekodinājusi lopus labi pieganīt — izslaukumi nedrīkst pazemināties. Milda Novika vērigi seko izslaukumiem. Viņas koptās brūnālas pašlaik dienā izdod caurmērā turpat 18 kilogramu piena katra. Panākt lielāku vai mazāku izslaukumu kāpinājumu daudz vieglāk, nekā to noturēt. Nav nieka lieta sacensties ar tādām slaucējām kā Ida Domīne, kas kļuvusi pazīstama visā rajonā.

Pirms sešiem gadiem Milda Novika kopa telu grupu. No tiem viņa atlasīja labākās telītes un tagad no tām izkopj augstāzīgu govju grupu. Tās bija vietējo bezšķirnes lopu pēcteces. Telītes neatšķīrās ar augstiem izslaukumiem pirmajā laktācijā, tomēr katra nākošā bija solis uz priekšu. Ar labiem panākumiem Milda Novika pielietoja mākslīgo apseklāšanu.

Govju atnešanos iekārtoja pakāpeniski. Piemēram, šogad tā turpinājās no marta līdz jūnijam. Visintensīvākajā un lētākajā piena ražošanas laikā — ganību periodā — viņas brūnālas dod augstus izslaukumus. Protams, sava nozīme arī stingrajai dienas kārtībai novietnē, pagarinātajam ganīšanas laikam. Dienā lopi ganās vis-

maz 12—13 stundas, neskaitot slaukšanas laiku. Labs izslaukumu stimulators ir nelielā raušu piedeva.

Milda Novika neapmierināta ar sasniegtu. Šā gada plāns — 2700 kilogrami no govs — nav nekāds augstais rādītājs. To var un vajag pārsniegt, tāpēc augsti izslaukumi jānotur rudens un ziemas mēnešos.

Slaucēja praksē pārliecinājusies, ka ļoti vērtīga lopbarība ir kacēnkāposti. Šogad viņa tos piefermas laucīnā iestādījusi 0,7 hektāru platībā. Sulīgo un vitamīniem bagātu lopbarību lopi saņems tieši tajā laikā, kad ganībās izbeigsies zelmenis. Zemās augsnes, kas ir «Celminieku» novietnes apkārtnē, neatļāva šopavas ar agri iesēt cukurbietes lopbarībai. To vietā 0,75 hektāru platībā iestādīti kartupeļi. Milda Novika tomēr negrib atteikties no saldaļiem saknēm. Kopējā saimniecības tīrumā viņa izravējusi 0,15 hektāru cukurbietes, lai saņemtu savu sakņu daļu lopbarībai no brigāžu tīrumiem.

Par saimniecības lopkopības attīstību rūpējas ne tikai Milda Novika, bet arī viņas dzīves biedrs Jānis. Viņš transportē divu novietņu pienu uz krejotavu, pļaju sienu saimniecības lopiem. Meita Velta gana lopus, palīdz aprūpēt prāvo piefermas lauku.

Pašlaik izslaukumu grafikā rādītāju līkne strauji pieaug. Otrais kilogramu tūkstotis no govs drīz būs sasniegts. Dienas izslaukumi turpina pieaugt vēl joprojām.

Savas saistības katru gadu sekmīgi izpildu. Arī šogad ceru tās pārsniegt vēl pirms gada beigām, — apņēmīgi saka Milda Novika.

Šodien dienas caurmēra izslaukumu ziņā viņa ir pirmajā vietā Zasas padomju saimniecībā un viena no labākajām pēc šiem rādītājiem rajonā.

Attēlā: Mildai Novikai ar meitu Veltu liebišķa saruna. Visas iespējas izslaukumu kāpināšanā vēl nav izsmeltas. Mātei slaucējai te var daudz palīdzēt meita gane. Daugavpiliešu atklātā vēstule par izslaukumu kāpināšanu palīdz arī viņām saskatīt rezerves.
D. SLIKSANA teksts un foto

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Kongresa trauksmes zvans skan pār pasauli Atbrūņošanās—valdonīga mūsu laika prasība

Sajās jūlija dienās Maskavā dzirdama daudz pasaules tautu valoda. Dažādu tautību cilvēki, gandrīz visu tautu pārstāvji ieradusies mūsu Dzimtenes galvaspilsētā uz Vispasaules kongresu par vispārēju atbrūņošanu un mieru. Cik atšķirīgi ir viņu apģērbi un sejas, cik dažādi ir viņu arodi un uzskati! Taču visus viņus vieno vienādas nodrošināt stingru mieru. Šā dižā mērķa vārdā viņi sapulcējušies cilvēces vēsturē visplašākajā miermīlīgo spēku forumā.

Kongress sanācis apstākļos, kad kara draudi, ko rada kareivīgi noskaņotās grupas Rietumos, it īpaši Amerikas Savienotajās Valstīs, ir manāmi pieauguši. Kongresa dalībnieki ziņo par plašiem militāriem pasākumiem, kas ik gadus apriņķi līdz 120 miljardiem dolāru.

Taču svarīgi ir ne vien tas, ka drudzainā bruņošanās apriņķi milzīgi daudz cilvēku darba. Tā apdraud simtiem miljonu cilvēku dzīvību. Starptautiskā saspīlējuma apstākļos pat visvienkāršākā kļūda var izraisīt vispārēju karu. Ir zināms, piemēram, ka ASV jūnijā divreiz bija spiestas uzspriest gaisā savas raķetes ar kodollādīņiem tehnisku defektu dēļ. Šīs raķetes pēc tam iekrita Klusajā okeānā. Daudzi ārzemju laikraksti toreiz ar bažām jautāja, kas varētu notikt, ja amerikāņu raķete, kas nepakļāvās vaiks kontrolei, nokristu kādā citā vietā, piemēram, sociālistisko zemju teritorijā.

Patī dzīve valdonīgi diktē tautām nepieciešamību iznīcināt baismīgos karošanos līdzekļus. Tas ir nepieciešams jo vairāk tāpēc, ka ASV valdošās aprindas un to sa-

biedrotie stūrgalvīgi turpina piekopt politiku «no spēka pozīcijas». Šīs politikas izpaudums, piemēram, ir pašreizējais kodolsprādziens, ko izdara ASV Klusajā okeānā.

Tai pašā dienā, kad kongress sāka savu cildeno darbu, amerikāņu atommaniaki deva vēl vienu triecienu tautu cerībām. Virs Klusā okeāna, Džonstona salas rajonā vairāk nekā 300 kilometru augstumā ASV uzspriestā udegrāzā bumbu, ko kosmosā bija pacēlusi raķete. Visā pasaulē pazīstamais angļu zinātnieks B. Rasels amerikāņu kodolsprādzienu kosmosā nosauca par «neprāta aktu». «Šā sprādziena mērķis», viņš teica, «ir iegūt ziņas, kas Savienotajām Valstīm palīdzētu organizēt negaidītu uzbrukumu Padomju Savienībai».

Amerikāņu atommaniaki gribētu ar kodolsprādzienu grāvieniem noslāpēt tautu vareno balsi, kas skan Maskavas kongresā; viņi gribētu ar asinssarkanajiem mākoņiem nodzēst miera gaismu, ko izstaro Maskava. Taču veltīgi ir šie mēģinājumi! Grūti izteikt vārdos to milzīgo sašutuma un protesta vētru, kas pāršalca Kremļa Kongresu pili, kad kongresa delegāti uzzināja par šo amerikāņu militāristu agresīvo rīcību. «Delegāti», atzīst avīze «New York Herald Tribune», «reaģēja ļoti vētrāni... Līdz vēlai naktij viņi nosodīja Amerikas Savienotās Valstis». Kodolsprādziens lielā augstumā, pēc avīzes «New York Times» atzinuma, izraisījis «plašu politisku atbalsi, ko var dzirdēt visā pasaulē». Tas ir sašutums par Pentagonu, kas ignorējis tautu protestus, Padomju Savienības un citu miermīlīgo zemju lielo

zinātnieku un sabiedrisko darbinieku brīdinājumus. Šis sprādziens vēl vairāk atmaskojis amerikāņu atommaniaku noziedzīgos plānus.

Par augošajām kara briesmām, par nepieciešamību atbildēt uz šīm briesmām ar visu miermīlīgo cilvēku aktīvu rīcību kongresa runāja angļu profesors Dž. Bernals, franču sabiedriskā darbiniece E. Kotonā, Indijas pārstāve R. Neru un daudzi citi delegāti. Jo lielāks būs miera cīnītāju pulks, jo miera cīņa būs aktīvāka, jo drīzāk tiks sasniegta vispārēja un pilnīga atbrūņošana, kongresā teica Padomju valdības vadītājs N. Hruščovs. Viņš norādīja uz reālajiem spēkiem, kuri var nodrošināt mieru. Šie spēki ir Padomju Savienība un pasaules sociālistiskā sistēma. Šie spēki ir jaunās suverēnās valstis, mieru mīlošie cilvēki visās zemēs.

Tas ir ļoti simboliski, ka kongress sanācis mūsu Dzimtenes galvaspilsētā, tieši mūsu zemē, kas konsekvēnti cīnās par vispārēju un pilnīgu atbrūņošanu. Atbrūņošana, ko V. I. Leņins jau padomju varas rītausmā pasludināja par sociālisma ideālu, ir visas mūsu politikas pamatā. Padomju Savienības izstrādātās atbrūņošanas programmas kodolu veido prasība aizliegt un pilnīgi iznīcināt kodolieročus.

Runas kongresā liecina, ka miera cīnītāju kustībai, kas pēdējos gados ļoti stipri izaugusi, ir lielas rezerves. Cīņā par atbrūņošanu vēl nav iesaistījušās daudzas arodbiedrības, lielas strādnieku šķiras un inteliģences grupas, kuras pārāk zemu vērtē savas iespējas un kuru pasivitāte nāk par labu kara kurinātājiem. «Negaisa vēstosa situācija», teica N. Hruščovs, «diktē nepieciešamību nodibināt visas pasaules mērogā tautu pretkara savienību, kas paustu visu sabiedrisko slāņu, visu Eiropas, Āzijas, Afrikas, Amerikas un Okeānijas nāciju gribu. Šās visdažādāko miermīlīgo spēku patiesi vispasaules apvienības programmu un visu darbību var noteikt viens mērķis — nepieļaut kodoltermisko karu, iedzīt aplenkumā kareivīgos maniākus».

Pašreizējais kongress lems kļūt par ļoti svarīgu pagrieziena ceļu uz šā dižā mērķa sasniegšanu.

V. HARKOVŠ

Atpūtas vakars pensionāriem

Nesen Livānu kultūras namā pulcējās mūsu vecākās paaudzes pārstāvji. Pilsētas pensionāru padomes priekšsēdētājs b. Kornets nolasa referātu. Viņš pastāstīja par darbaļaužu dzīves līmeņa nemīlīgo pieaugumu sociālisma zemēs, parādot pretstatā strādnieku šķiras un sīko zemnieku grimšanu nabadzībā kapitālistiskajās valstīs. Biedrs Kornets pastāstīja par to, ka buržuāziskās varas laikā Livānos pensijas saņēma tikai dažā satiksmes un sakaru ministrijas darbinieki, kuru skaits pat nesniedzās līdz desmit, turpreti šodien Li-

vānu pilsētā pensionāru skaits sniedz pāri tūkstošiem. Padomju valdība un Komunistiskā partija nolēmusi paaugstināt pensijas, kā arī nodrošināt valsts pabalstu visiem kolhozniekiem, Referents norādīja, ka jau tagad ir daudz kolhozu, kur vecākie kopsaimniecības biedri saņem pensijas.

Pēc referāta pensionāri noskatījās kinohroniku un satīrisku kinokomēdiju. Pensionāri izsaka pateicību kultūras nama vadībai par patīkami pavadīto atpūtas vakaru.

P. ZIEDS,
Livānos pensionārs

SPORTS

Šodien sākas lielās cīņas

Viens no plašākajiem sporta pasākumiem Padomju Latvijas sporta vēsturē ir III lauku jaunatnes sporta spēles, kas šodien sākas Cēsīs. Cetras dienas Cēsu sporta bāzēs divpadsmit sporta veidos sacentīsies visu republikas lauku rajonu izlases komandas.

Ar kādiem sasniegumiem un izredzēm uz Cēsīm devās mūsu apvienotā rajona 85 cilvēku lielā delegācija? Notikušajās sporta spēļu zonālajās sacensībās, kas risinājās Jēkabpilī, labākos panākumus guva mūsu volejbolistu komandas, kas, pārliecinoši uzvarot Valku un Krāslavu, izcīnīja ceļazīmes uz finālu. Basketbola vīriešu sacensībās neguvām cerēto uzvaru, bet ierindojāmies 2. vietā. Sievietes palika trešās. Tāpat ar trešo vietu nācās samierināties galda tenisistiem. Teicami cīnījās futbolisti, pieveicot Ogres un Ilūkstes izlases ar vienādu rezultātu 2:0. Starpzonas spēlē pret pagājušā gada republikas kausa uzvarētāju Brocēnu komandu jēkabpilieši gan zaudēja 0:5, bet uzvara zonā tomēr deva vērtīgus punktus komandu vērtējumā.

Sporta spēļu vērtējumā ietilpst arī republikas I kolhozu spartakiādes zonālo sacensību rezultāti. Madonā sacentās Alūksnes, Gulbenes, Madonas un Jēkabpils rajonu labākie kolhozu kolektīvi četros sporta veidos. Svarcelšanā pārliecinoši uzvaru guva Biržu kolhoza pārstāvji, bet kirovieši bija labākie vieglatlētiķi un «Uz priekšu» — rītenbraukšanā. Kopvērtējumā ra-

jons ierindojās 2. vietā (nebija otro komandu šaušanā un svarcelšanā), dodot spēļu ieskaitē 30 punktus.

Uz sporta spēļu atklāšanas dienu rajons ir 6.—8. vietā republikā. Cetru dienu ilgajās cīņās noskaidrosies rajonu vietas kopvērtējumā, kas dos arī zināmu vērtējumu par sporta darbu. Protams, no mūsu apvienotā rajona ir pamats gaidīt labus rezultātus, jo mums ir lielas un daudzas gadījumos vēl neizmantotas, nenoskaidrotas rezerves. Mūsu kopējais mērķis — iekļūt un noturēties pirmajā piecniekā, kas būs grūts uzdevums, jo grūti tik īsā laikā no bijušajām divām izlasēm saliedēt vienotu kolektīvu. Sporta spēļu fināls būs pirmā nopietnā spēku pārbaude jaunajam kolektīvam.

Kā vienmēr, labus panākumus var gūt volejbolistu komandas. Spēcīga ir arī vieglatlētu izlase, kas var cīnīties par godalgotām vietām. Svarcelēju komandā startē republikas «Vārpas» čempioni un rekordisti Arnis Zalāns un Jānis Vitols, teicamus rezultātus pēdējā laikā uzrādījuši viesītiķis Vilis Visnoliņš, jēkabpilietis Imants Rasiņš. Komandas izredzes kopvērtējumā mazina tas, ka mums nav II smagā svara pārstāvja (svars virs 110 kg). Grūti paredzēt rezultātus rītenbraukšanā, brīvajā cīņā, pēdēšanā un šaušanā, kur mūsu sportisti startējuši ar mainīgām sekēm vai pēdējā laikā nemaz nav sacentusies ar pārējo rajonu komandām.

Rajona izlases komandu dalībnieki Cēsīs pīlēs visas pūles, lai godam pārstāvētu Jēkabpils vārdu lielajās sacensībās, kas nav pašmērķis, bet zināma darba posma rezumējums, gatavojoties PSRS Tautu III spartakiādei.

A. JANOVSKIS,
LBSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētājs

Absolventu salidojums

22. jūlijā plkst. 15.00 Dzērbenes lopkopības skola rīko absolventu salidojumu darba pieredzes apmaiņai. Paredzēta ekskursija pa saimniecību un sacensības volejbolā starp absolventu un audzēkņu komandām. Pēc tam sekos skolas pašdarbnieku un salidojuma dalībnieku koncerts.

Lūdzam ierasties visus absolventus, mūsu bijušās sportistes un pašdarbnieces.

Uz redzēšanos salidojumā!

Redaktore B. IKLAVA

I. JAKOVĻEVŠ

Pirmais pārbaudījums izturēts

14. jūlijā Jēkabpils lauksaimniecības tehnikumā bija lieli svētki. 40. jubilejas izlaidums saņēma diplomus un ceļazīmes dzīvē — norikojumu uz darba vietu. Uz visām republikas malām izbrauks jaunie speciālisti — grāmatveži, aiznesot sev līdz zināšanas, kas iegūtas mūsu pilsētas mācību iestādē. Viņus varēs sastapt Talsu, Saldus, Bauskas, Madonas, Preiļu rajonos, mūsu rajona kolhozos «Padomju Armija», «Asupe» un citur, pazīstot pēc žetona, kas saņemts izlaiduma vakarā.

Daudzi absolventi atgriezīsies savos dzimtajos kolhozos jau kā speciālisti. Teicamniece Līga Galviņa strādās Alūksnes rajona kolhozā «Pededze», Rutu Liepiņu sastaps Cēsu rajona padomju saimniecības «Stalbe» strādnieki, bet Maigu Ritumu — Ogres rajona kolhoza «Komunārs» darbaļaudis.

Atsevišķi studenti prakses laikā tik cieši sadraudzējās ar saimniecību kolektīviem, ka izteikuši vēlēšanos turpināt strādāt tur, bet saimniecību vadītāji lūguši jaunus speciālistus nosūtīt darbā pie viņiem.

Par stabilām audzēkņu zināšanām runā kaut vai tas fakts, ka visi jaunieši, kuru pavisam ir 61, eksāmenus nokārtoja sekmīgi. Bet tas ir tikai pirmais pārbaudījums — nākošais būs pati dzīve.

Jūrniekiem, kas dodas tālā reisā, parasti novēl laimīgu ceļu. Dzīve — ne mazāk grūts reiss, kur galvenais — nebaidīties no grūtībām. Lai nebiedē ceļi, kas sauc tālē!

LITERĀRĀS

APVIENĪBAS

kārtējā sanāksme notiks
sestdien, 21. jūlijā, pulksten
12.00 redakcijas telpās.

Z. NUKE,

Jēkabpils rajona slimnīcas
vecākā māsa

Vēstule mātēm

Ne tikai Jums, māmuļas, man gribas rakstīt, viss šeit teiktais atliecas uz abiem vecākiem, taču vairāk tas skar tieši Jūs.

Daudzas no Jums ir pavadījušas kādu laiku mūsu rajona slimnīcās kopā ar saviem mazajiem. Daudzas arī esat ārstējušās mazajās lauku slimnīcās, bet, lai kur tas būtu, visur Jūs esat redzējušas cīņu par savu miluļu dzīvību. Ne mazums mātēs ir teikušas, ka neļausot durt savam bērnam. Tikai pēc grūtas vārdu cīņas ir izdevies pierunāt. Nu, bet vai visas Jūs neesat teikušas paldies, kad ar saviem dārgumiem atstājāt slimnīcu? Mīļās māmuļas, tikai reta esat pajautājušas, ko injicēju Jūsu bērnam? Tā ir asins plazma. Donori nodod asinis, un asins pārliešanas stacijā tās pārstrādā plazmā. Šī plazma ir asins serums, kuru izžāvējot var uzglabāt līdz 5 gadiem. Plazma satur minerālvielas, skābes, ogļskābo gāzi, slāpekli, kā arī proteīnus. Visas šīs sastāvdaļas ir ļoti vajadzīgas, lai ārstētu smagus plaušu iekaisumus, rahītus, dažādas saindēšanās, kā arī visas zarnu slimības un mazasinību. Labi palīdz arī organisma novāļējuma gadījumos.

Cik daudz mātēs nav redzējušas šīs plazmas labvēlīgo iespaidu uz savu bērnu. Mūsu rajonā ir daudz tādu māšu, kurām jāpateicās plazmai par sava bērna dzīvību. Var minēt kaut vai Štepu, Kolosovsku, Puidu, Lejiņu, Dabrovsku, Jušanovu, Ciematnieci, Seļionovu, Poberžinu, Darogovu, Auziņu, Lazdiņu, Baumanu un daudz daudz citu. Te ir uzskaitīti paši smagākie gadījumi, bet cik reižu nav pārliecināta plazma! Un par šo plazmu jāsauc paldies donoriem.

Vai starp donoriem nav mātēs? Ja mēs pārlūkotu asins pārliešanas staciju donoru kartiņas, tad atrastu, ka to vidū ir mātēs ne ti-

kai ar vienu bērnu, bet pat ar trijiem. Mūsu pilsētā tāda ir Vija Zālīte, triju bērnu māte, Vija Lejiņa, Petrova, divu bērnu mātes. Šo māšu priekšā mums ir jābūt cieniņai. Kas viņas spēj nodot asinis? Tikai mīlestība uz otru cilvēku. Cik reižu Petrova nav teikusi: «Māsiņ, ņemiet vēl, lai tikai viņi dzīvotu!» Mīļās mātēs, Jums ir palīdzējuši daudz atsaucīgi ļaužu, kas nav prasījuši, no kurienes Jūs esat, kādas tautības, bet ir vienkārši gājušas un devušas asinis, lai palīdzētu Jums un Jūsu bērniem. Arī Jums vajadzētu par to būt gatavam palīdzēt citiem. Arī tēviem vajag padomāt par to.

Neaizmirsīšu nekad mātes Ciematnieces acis, kas runāja skaidru valodu par jau zudušām cerībām saglabāt abus mazos. Bet mēs bez cīņas neatdodam nevienu dzīvību, un gandrīz vienmēr uzvarām.

Māmuļas, parādiet savu mātes mīlestību, sekojot daudz paraugam, un kļūstiet arī jūs par asins nodevējām.

To varēs izdarīt 19. jūlijā plkst. 11.00 Jēkabpils rajona slimnīcā (bijušā Krustpils rajona slimnīcā). Katrs varēs nodot 200 g asinu bez maksas. Asinis ņemēs bez veselības pārbaudes. Pagājušajā gadā no 100 donoriem asinis varēja nodot tikai 60, kaut gan gribētāju bija daudz. Asinis var nodot no 18 līdz 55 gadu vecumam.

Mīļās mātēs un tēvi, apdomājiet labi manus vārdus, padomājiet par saviem un citu gimeņu bērniem, piesakoties un nododot savas asinis bērnu nākotnei, jo ziniet, ka labi attīstīties tikai vesels bērns un, ja notikusi nelaime, tad vienmēr tēvs un māte ir tie, kas sava bērna laimei atdod visu!

Z. NUKE,
Jēkabpils rajona slimnīcas
vecākā māsa